

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak,
nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem.
Telefonický kontakt: **733 741 473.**

Jeden z doporučených prostředků snahy o **dobrý duchovní život** je **duchovní obnova**. Je to čas, který věřící v Boha věnuje pro uzdravení a záchranu duše. Duchovní otcové doporučují tento prostředek prožít alespoň jednou za rok. Kristovi kněží ji mají povinnou jednou za měsíc (tzv. rekolekce). Duchovní obnova má různé formy – co se týká časové délky, místa, zaměření, atd. a proto:

Srdečně Vás zveme na jednu z nich:

Postní duchovní obnova: sobota 23. března 2024 ve Štěpánově nad Svratkou, kterou povede – dá-li Bůh – P. Mgr. Ing. Pavel Habrovec. Zahájíme ji – dá-li Bůh – v 9 hodin adorací, budou tři přednášky na téma – **List svatého Jakuba**; polední občerstvení na faře, sv. zpověď, křížová cesta, korunka k Božímu milosrdenství, svatý růženec, mše svatá, svátostné požehnání. Předpokládáný konec v 16 hodin.

Plán poutí na rok 2024: **8. 5. poutní výlet rodin s dětmi** (Kam se vydáme? Mohou rozhodnout účastníci – zatím máme tyto tipy: Olomouc, Mikulov, Neratov, Blatnice pod sv. Antonínkem. Které z těchto míst nebo jiných míst si bude přát nejvíc účastníků, tam budeme putovat. Uzavíráka tipů – do 29. 2. 2024)

18. – 24. 8. - XXIV. pěší pouť na Velehrad

21. září – XXI. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka

14. září. – Vídeň (Rakousko)

25. – 28. 7. 2024 – předběžné informace a výzva. Dá-li Pán Bůh plánujeme poutní výlet na **Východní Slovensko**. Máme na uvedený termín objednané: ubytování (3 noci) a polopenzi (3x snídaní a 3x večeří) v Centru Božího milosrdenství ve Smižanech a autobus. Cena za ubytování, stravu a místo v autobuse bude cca 4 200 Kč – pokud budou platit současné ceny. Co se týká programu, k jeho upřesnění dojde až po přípravné a průzkumné cestě na konci června. Kromě výše uvedeného centra je v plánu Levoča, Spišský hrad, Litmanová, katedrála sv. Alžběty v Košicích, Prešov, Červený Kláštec. Jedním z hlavních bodů bude **pouť k hrobu blahoslavené Anny Kolesárové** ve Vysoké nad Uhom (je to na hranicích SR a Ukrajiny). O jejím životě pojednává kniha, nazvaná jejími posledními slovy: **Raději smrt než hřích**, která řekla před svou mučednickou smrtí (vydalo Karmelitánské nakladatelství). Toužíme k blahoslavené Anně přivést co nejvíce dětí a mladých lidí. Tato touha je podložena úmyslem nezatížit rozpočty jejich rodin, proto část nákladů na jejich putování darují dobrodinci. Děkuji farníkům z Radešinské Svratky, Olešné a Nové Vsi za sbírku při adventní obnově na tento úmysl. **Výzva:** Zájemci přihlaste se u jLK, počet noclehů a míst v autobuse je omezen.

Plán poutí NJ na rok 2024:

2024: duben - Měříň	květen – Bohdalov	červen
červenec - Kunštát	srpen - Heřmanov	září – Pavlov
říjen - Křoví	listopad	prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečně pozvání na 291. pouť NJ do Křižanova úterý 12. března 2024 v 17 hodin – hlavní celebrant – P. Mgr. Bc. Metoděj Ján Lajčák OPraem, farář ve Křtinách.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzavěrka příštího čísla je 20. 2. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným. Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém;

Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14,

www.rovecne.farnost.cz Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.

Nový Jeruzalém č. 2/2024

Zpravodaj pro **290.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Bedřichově u Lysic – ve čtvrtek 15. února 2024 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí:

V úterý 16. ledna 2024 na mši svaté při pouti NJ bylo cca 150 věřících. Pán Bůh zaplať za obětavou službu šesti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Milana Vavra při pouti Nový Jeruzalém ve Velkém Meziříčí:

V neděli budeme slavít **Neděli Božího slova** – papež František chce říci – abychom vedle objevování velikosti Eucharistie objevovali také velikost Božího slova v našem životě. Tento den „**věnovaný Božím slovu umožní církvi, aby prožila setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, který i nám otevírá pokladnici svého slova, abychom ve světě mohli zvěstovat jeho nevyčerpitelné bohatství**“.

Ježíš řekl: „**Já jsem světlo světa**“ a také stále přináší do našeho života světlo evangelia. Pro nás povzbudivé – není temnota, kterou by nemohl Bůh prozářít, a dokonce si vybírá místa nezapomenutější a nejtemnější, aby tam začal konat své dílo. Někdo řekne – já nemám žádné velké temnoty, můj život se odvíjí pokojně – **pro každého z nás je Boží slovo připraveno**, aby konalo své dílo, tak jak o tom Ježíš mluví v podobenstvích. **Boží slovo je živé slovo živého Krista.** Je rozdíl, když se máme k něčemu odhodlat sami, nebo když nás k tomu někdo povzbuzuje. Na osobní povzbuzení dáme nejvíc, když je to někdo, komu důvěřujeme. **Takové je slovo Boží, živý Kristus, potřebuje však víru.**

Boží slovo vyžaduje obrácení. Ježíš dříve, než začne kázat, vyzývá k obrácení srdce. Bez obrácení jsme jen posluhači, Boží slovo nám nic neříká. Jeremiáš říká: **Obrát mne a budu obrácen – obrácení je dílo Boží.** **Boží slovo povolává stát se učedníky.** Ježíš povolává lidi, aby byli jeho. Pokud jsme Kristovi, a ne jen občasní návštěvníci kostela, **Boží slovo v nás nalezne domov.**

Boží slovo nás učí. Ježíš chodí po Galileji a učí v synagogách. **Ježíš je ten, který nás vede k nejlepšímu cíli, k sobě do Božího království,** nikdy nás nepřestává vést a upozorňovat, když bloudíme. Je to taková "Boží navigace".

Boží slovo uzdravuje. Ježíš chodí a mezi lidem uzdravuje každou nemoc a chorobu. Je to znamení, že Boží slovo uzdravuje naše nitro, aby bylo zdravé a čisté od všech názorů, zmatků a hříchů. Boží slovo v nás koná dílo ve třech stupních:

1. Informace – Boží slovo mě informuje o Božím pohledu na svět a na mne samotného.

2. Formace – Boží slovo mě utváří – formuje k Božím obrazu, tím, že mu naslouchám.

3. Transformace – Boží slovo mě proměňuje – je to dílo Boží, jako výsledek, že jsem se nechal poučit a přetvářet.

Ještě bych se zastavil u jedné věty, kterou říká Simeon: „**Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokojí, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy...**“ Simeon je příkladem životní zkušenosti s Bohem. Jinak řečeno, v životě zakusil osobní setkání s Kristem. Co to je zkušenost víry? Že se nás dotkne Bůh a my si z tohoto setkání odneseme zážitek víry. **Nejde o zážitek vnější, ale vnitřní.** Nejde jen o citové vzplanutí, ale o dotek, ze kterého odcházíme naplnění Boží blízkostí, a ze kterého učiníme **konkrétní rozhodnutí - k následování Krista** v modlitbě, četbě Písma, nebo v modlitbě ve společenství, k obrácení z nějakého špatného způsobu života, odpuštění, smíření, k službě v církvi. Starší lidé mi říkali o svých zážitcích – jako děvčata byly za družičky, jaké byly májové, jak jezdili na poutě, ale pro jejich duchovní život to nepřineslo nic, co by oživilo jejich osobní víru.

Slycháme „do kostela se chodilo, museli jsme všichni, chodili všichni...“ (v matrice z 50tých let jsem našel jen 10 z 50, kteří kromě křtu byli biřmováni nebo měli církevní sňatek).

Ta osobní zkušenost je pro nás velmi důležitá. Podle ní se odvíjí **celý náš duchovní život, naše víra, naše modlitba, naše rozhodování, jednání**. Člověk opouští neživotný způsob křesťanství a pochopí úplně jinak, proč se modlit, proč chodit do kostela, proč měnit svůj život...

Někdo namítne: a jak k té zkušenosti s Bohem a k tomu probuzení života víry mám dojít? Nic se neděje, všechno běží dál... Všimněme si ještě Simeona: „...**byl to člověk spravedlivý a bohobojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý.**“ Bůh se dává poznat těm, kdo jej očekávají, kdo po něm touží. Kolikrát to slyšíme v Božím slově, v žalmech. Pokud nic moc neočekávám, ani se nic nového v mém duchovním životě nepozmění. Simeon nás každého – ať

jsem zkušenost víry prožili, nebo ještě ne, znovu zve, abychom se nebáli od Pána očekávat.

Na závěr: 1. Simeon je **příkladem životní zkušenosti s Bohem**. Jinak řečeno, v životě zakusil osobní setkání s Kristem.

2. **Zkušenost víry** - dotek, ze kterého odcházíme naplnění Boží blízkostí.

3. **Osobní zkušenost víry** je velmi důležitá. Podle ní se odvíjí celý náš duchovní život, naše víra, naše modlitba, naše rozhodování, jednání. **AMEN.**

Sbírka: Po uhrazení nutné režie poutě NJ jsme darovali **21 900 Kč na pomoc pro Ukrajinu**. Poděkování patří také místnímu faráři P. Jiřímu Kaňovi a farníkům z Velkého Meziříčí, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hl. celebranta NJ v Bedřichově u Lysic, kterým je Mgr. Jan Lukeš

farář v Dolní Čermné: Stručné představení: Jmenuji se Jan Lukeš a je mi 40 let. Jsem knězem královéhradecké diecéze a nyní působím v Dolní Čermné, okres Ústí nad Orlicí, Pardubický kraj, jak říkám podhůří Orlických hor 😊. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Bylo by toho hodně co napsat, ale viděl jsem, že kněží nejsou...

Měli jsme ve farnosti jen samé staré kněze. První neslyšel, druhý celou mši seděl... Viděl jsem, že kněží jsou potřeba. Tak nejtít tam, kde je třeba? Nenabídnout Kristu své prázdné ruce, své upřímné rozhodnutí a své srdce? Navíc i touha a krása být co nejvíc s Kristem... hledat a nacházet Ho při mši svaté, při přípravě promluv v Písmu svatém, při kněžském životě... sloužit Mu naplno 😊! Dát se Mu celý 😊!!! **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Měl jsem to štěstí, že jsme měli v Krkonoších babičku a dědu, a tak jsem mohl poznat P. Josefa Mazuru, který nyní působí až v Ústí nad Labem. Do roku 2000 sloužil u nás v Krkonoších – Jablonec nad Jizerou, Rokytnice nad Jizerou, Poniklá, Harrachov apod... Obdivoval jsem jeho zapálenost, opravdovost, upřímnou snahu, všestrannost, obětavost... Mohl jsem s ním i organizovat velké letní „puťáky“ pro mladé lidi. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Sloužení svátostí... **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Žít dobře svůj život. Ne nějak v kostele a jinak mimo kostel... Být opravdový... Nestydět se za víru... Ukazovat radost z víry. Vyvézt lidi z předsudků. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Kněžské heslo jsem si dal: V důvěře v Boha, v pokoře k lidem. Kéž bych to tak dokázal 😊! Důležitá je podle mě láska k lidem. Předávat lidem lásku Boží. Snažím se brát věci s humorem, povznést se nad ně. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na poutí NJ v Bedřichově (ze sbírky se hradí nutná režie a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)?** Byl bych vděčný, kdyby podpora věřících mohla pomoci Domácímu hospici 14 pomocníků na Semlisku, v Libereckém kraji. V této části republiky je pramálo věřících lidí, tak se jim nedostane takové pomoci, jako když se takové dílo provozuje na vaší zbožné Moravěnce 😊. Bohužel je to stále tak špatně zařízeno, že stát - co vím - tato úžasná zařízení nepodporuje, takže žijí převážně z darů od jednotlivců a firemních dárců a z grantů od státních i nestátních subjektů.

Byl bych tedy moc vděčný za Vaši pomoc pro toto dílo 😊! Děkuji!!! **Co je pro rodiny podstatné? Co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Dlouhodobě nad tímto tématem přemýšlím. Víme, že existuje velice dobře rozvinutá pastorační mládeže, ale přijde mi, že chybí péče o rodiny, o manželství. (Bylo by podle mě skvělé, kdyby ženy nemusely chodit do práce a mohly se více věnovat rodině, povinnostem doma.) Tak, jak je to

nastavené, mi přijde, že to není možné zvládat; (Je to hon a bojím se o ty lidi, aby vydrželi a nezbláznili se. Tolik povinností, úkolů...) Takže větší podpora státu rodin a kéž by si ve farnostech rodiny dokázaly pomáhat. Kéž bychom byli všímaví k potřebám druhých a dokázali pomoci tam, kde je třeba 😊! **Slovo závěrem?** Jsem napnutý a těším se k Vám 😊! Ač je ČR malá, všude to je trochu jiné... Lidé, farnosti, zvyky... tak snad to u Vás zvládnou 😊.

Arcibiskup Jan Graubner – slovo k prosincové tragické události v Praze, odpuštění, názorům a pravdě, a dalším aktuálními otázkám současnosti: Ta růže byla gesto milosrdenství z naší strany. Myslím si, že je důležité takto uvažovat kvůli tomu, aby se ukázalo, že láska je silnější než nenávisť a dobro bude vždy silnější než zlo. Je potřebné, abychom ukázali sílu dobra v tom, že dokáže i odpustit. **Tedy jasný akt odpuštění?** Ano. Avšak to, že odpustím, neznamená, že omlouvám jeho chybu nebo že nevidím zlobu, nezmenšuji to nikterak. Obecně jakékoli odpuštění z mé strany je především mou záležitostí. Od té chvíle, kdy odpustím, se stávám svobodnějším, protože dokud je ve mně křivda, tak jsem zraněný, poškozený. Je mi každopádně jasné, že zvlášť po těch nejbližších — kteří prožili takové velké zranění, že jim zabili někoho z rodiny nebo přítele, kamaráda, — nechci a nemůžu chtít, aby odpustili dnes. Ale chci jim pomoci k tomu, aby nad tím uvažovali a jednou k tomu došli. Samozřejmě to potřebuje nějaký čas, ale je důležité mít cíl, abychom se stali vnitřně svobodnými. **Umíme dneska jako společnost ještě odpouštět?** Nemůžeme to tak úplně zobecnit a mluvit o společnosti jako celku. Někteří tu schopnost mají, jiní ne. Je to obrovsky náročné, ale vidím to jako důležité. **Další problematickou věcí v dnešním myšlení je, že jsme pravdu nahradili názorem.** A to má hluboký dopad. Pravda byla vždy chápána jako něco, co je mimo mě a co já hledám. Každý na to můžeme nahlížet z jiného úhlu, můžeme se o to hádat. Ovšem jestli nahradím pravdu názorem tak je to velmi subjektivní. Pokud pak někdo nesouhlasí s mým názorem, tak se mě to osobně dotýká, protože to jsem já, to je můj názor a hned se cítím zraněný. Proto lidé snadno vypění a snadno si tvoří nepřátele. Když někdo nebere můj názor, tak už je to konkurent. To si myslím, že pořad zvětšuje napětí ve společnosti. **Můžete být konkrétnější? Kdy se třeba pravda nahrazuje názorem?** I když otevřete noviny, tak tam je to také vidět. Všichni komentátoři říkají svůj názor, svůj pohled. Jestli je ale všechno jenom můj názor, tak když se pak dostanu do krize, co mi pomůže? Pokud bude všechno jen můj názor, nebude nikdo, kdo mi porozumí, nic, na co bych se mohl spolehnout. To si myslím, že má určitý dopad na prožívání našich postojů a vede to k ještě větší izolaci a uzavřenosti. K samotě a opuštěnosti. Mluvili jsme o růstu depresí a sebevražd, i to souvisí s oním subjektivismem, protože není o co reálného se opřít. **Před fakultou hořely svíce a oheň. Jak to vnímáte?** Je důležité, zejména po tak mimořádné události, abychom měli prostor nejen pro náboženské zpracování, jako je třeba mše za zemřelé. Dříve například chodívali pozůstalí ve smutečním oblečení. To už nebyla náboženská záležitost, ale byl to určitý projev smutku, po čase, většinou po roce, smutek odkládali. Tedy ano, je potřeba prožít určitou bolest, ale pak to taky jednou ukončit. Že jsou tady i jiné zvyky jako zapalování svící? Dřív se zapalovaly na hřbitově, dneska i na různých pietních místech. V žádném případě v tom světle a ohni nevidím něco pohanského. V každém kostele nám svítí před svatostánkem věčné světlo. Býval to vždycky živý oheň, dneska je to často elektrika. **Co nám připomíná?** Především to má odkázat na Mojžíšův hořící keř. Mojžíš vidí jakési znamení, přibližuje se a slyší Boží hlas: "Nepřibližuj, nepřibližuj se, toto místo je svaté, na kterém stojíš." On ví, že mluví s Bohem, proto před svatostánkem bývá světlo, aby tento hořící keř připomnělo.

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

